ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

XAIRETISMOS

Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος
στὴν ἐπετειακή ἐκδήλωση :
«Ἀπό τὸν Θρίαμβο καὶ τὴν Καταστροφή στὴν Ἀναγέννηση»,
ἐπί τῇ συμπληρώσει 100 ἐτῶν ἀπό τὴν Μικρασιατική Καταστροφή.
Κομοτηνή, 14 Ὀκτωβρίου 2022.

Τὸ ἔτος 2022 εἶναι σημαντικὸ γιὰ τὴν πατρίδα μας καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, γιὰ τὸν τόπο μας, καὶ τὴν Θράκη γενικότερα. Τὴν σπουδαιότητα τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν, φοβερῆς ἔκτασης γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ, Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ ἐπιχειρεῖ νὰ προβάλλει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἀφιέρωση τῆς φετινῆς χρονιᾶς στὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονός. Γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, τὸ 2022 εἶναι ἔτος μνήμης καὶ ἐθνικῆς ἐνδοσκόπησης, ἀλλὰ πιστεύω καὶ φρονηματισμοῦ, εἰρήνευσης καὶ καταλλαγῆς.

Καὶ θεωρῶ, ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι μέσα στὸ πλαίσιο αὐτὸ σημαντική, γιατὶ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Μητρόπολη, συμμετέχοντας στὶς ἐκδηλώσεις μνήμης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸ 1922, ἐγκαινίασε τὴν φωτογραφικὴ ἔκθεση ἀφιερωμένη στὸ σημαντικὸ αὐτὸ ἱστορικὸ γεγονός. Ἐκφράζω τὴν χαρὰ τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας γιὰ τὴν καλὴ συνεργασία, τὴν μακροχρόνια, μὲ τὴν Περιφέρεια τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ μὲ τὸ Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας τοῦ Πανεπιστημίου μας, τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης. Πιστεύουμε στὶς συνεργασίες καὶ τὶς ἐπιδιώκουμε μὲ τοὺς φορεῖς τῆς περιοχῆς μας, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας, γιὰ τὴν ἀνάπτυξή του καὶ τὴν ἀναγέννησή του, τὴν κοινωνική, τὴν πολιτιστικὴ καὶ κυρίως τὴν πνευματική. Πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἡ ἔκδοση τοῦ βιβλίου τοῦ συνεργάτη καὶ φίλου κ. Δημήτρη Μαυρίδη μὲ τὸν τίτλο : **«Ἀπὸ τὸν Θρίαμβο στὴν Καταστροφή. 100 χρόνια Ἀπό τὴν Μικρασιατικὴ Ἐκστρατεία καὶ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφή»**, εἶχε μεγάλη ἀπήχηση καὶ θετικότατη ἀποδοχή.

Καὶ σήμερα ἡ χαρὰ τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας καὶ ἡ προσωπική μου εἶναι «πεπληρωμένη» μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ καταλόγου τῆς ἐκθέσεως, καθὼς εἶναι τὸ 10^{ο} βιβλίο τῆς Μητροπόλεως. Παραδίδουμε στὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ τῆς ἐπαρχίας μας, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε φιλίστορα τῆς πατρίδας μας τὸν

παρόντα τόμο μὲ τὸν τίτλο: **«Ἀπὸ τὸν Θρίαμβο καὶ τὴν Καταστροφὴ στὴν Ἀναγέννηση»**, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μιὰ ἀκόμη συνεργασία μὲ τὸ Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

Ἡ ἔκθεση καὶ ὁ κατάλογος ποὺ τὴν συνοδεύει συγκροτεῖται ἀπὸ ἄγνωστες καὶ ἐν πολλοῖς ἀνέκδοτες φωτογραφίες ποὺ προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν συλλογὴ τοῦ συνεργάτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δημητρίου Μαυρίδη, συμπληρώνει τὴν προηγούμενη ἔκδοση καὶ ταυτόχρονα ὁλοκληρώνει τὸ πρῶτο καὶ κύριο μέρος τῶν ἐκδηλώσεων μνήμης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ ἀφορμὴ τὴν συμπλήρωση 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καὶ τὴν ἀναγκαστικὴ «ἐκκένωση» τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἀπὸ τούς Ἑλληνορθόδοξους πληθυσμούς της.

Ὅλοι γνωρίζουμε, ὅτι στὴν περιοχή μας βρῆκαν τὸ 1922 καὶ τὸ 1923 ἀσφαλὲς καταφύγιο χιλιάδες πρόσφυγες ἀδελφοί μας ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη, τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία, τὴν Μικρὰ Ἀσία, τὸν Πόντο καὶ τὴν Καππαδοκία. Στὴν Ροδόπη, ὅπως βέβαια καὶ σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς πατρίδας μας οἱ πρόσφυγες ἐγκαταστάθηκαν, ἐργάστηκαν, προόδευσαν καὶ τελικὰ ἀναμόρφωσαν τὸν τόπο μας. Ἔδωσαν μιὰ νέα πνοὴ στὴ Θράκη. Οἱ κατατρεγμένοι πρόσφυγες βρῆκαν ἕναν τόπο καθημαγμένο ἀπὸ τοὺς πολέμους καὶ τὴν κατοχὴ ξένων δυνάμεων. Ὅμως, μὲ τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐργατικότητά τους, τὴν πράγματι σκληρὴ ἐργασία τους, ἄλλαξαν τὴν εἰκόνα τῆς πατρίδας μας. Καὶ βεβαίως στὴν ἀκριτική μας Ροδόπη οἱ πρόσφυγες ἀδελφοί μας ἄλλαξαν τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ καὶ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο. Μὲ τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴν παιδεία καὶ τὰ γράμματα καὶ μὲ τὴν ἵδρυση τῶν συλλόγων καὶ τῶν σωματείων ποὺ παραπέμπουν στὶς πατρίδες, στὶς πατρογονικὲς ἑστίες τῶν παππούδων μας, διέσωσαν τὴ μνήμη, διέσωσαν τὰ ἔθιμα, τοὺς χοροὺς, τὰ τραγούδια καὶ τὴν καθημερινότητα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς. Διέσωσαν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθημερινή τους ζωή, τὶς διηγήσεις γιὰ τὴν κοινοτικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ στὶς «πατρίδες». Κυρίως οἱ Μικρασιάτες, οἱ Πόντιοι, οἱ Καππαδόκες καὶ οἱ Θρακιῶτες λόγιοι κατέγραψαν τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ τὸν ὑλικὸ πολιτισμὸ στὶς «πατρίδες» καὶ ἔτσι διέσωσαν μὲ τὴν γραφίδα τους στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ καὶ τὴν πνευματικὴ πραγματικότητα.

Τελειώνοντας, θεωρῶ ἀναγκαῖο νὰ τονίσω ὅτι ἀποδίδουμε ἰδιαίτερη σημασία στὰ γεγονότα τοῦ 1922 ποὺ ἀποτελοῦν τὴν θεματολογία τῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ καταλόγου. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ἡ ἐκστρατεία στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ οἱ τραγικὲς συνέπειες τῆς κατάρρευσης τοῦ πολιτισμικοῦ περιβάλλοντος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, καθὼς καὶ ἡ μὲ τραγικὸ τρόπο μετακίνηση τῶν Ἑλληνορθοδόξων Ρωμηῶν ἀπὸ τὶς προαιώνιες ἑστίες

τους, ἄφησαν στὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ ἕναν ψυχισμὸ τραυματισμένο.
Αὐτὸ τὸ «τραῦμα» ἐπιχειρεῖ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Μητρόπολις νὰ θεραπεύσει.
Ἡ ἀπώλεια τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς δὲν μπορεῖ καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονηθεῖ.